

Torah from around the World

[Sidra Nitsawiem-Wajelech](#)

[Sidra Haäzinoe](#)

De wereldorganisatie waar de Nederlandse LJGs en het Levisson Instituut via het Verbond bij aangesloten zijn, is de World Union for Progressive Judaism (<http://wupj.org>). In de loop van 5770 begon men een wekelijkse commentaar op de Tora te sturen geschreven door rabbijnen van de verschillende Liberaal-Joodse/Reform/Progressive/Reconstructionist gemeenten op al de 5 continenten van onze aardbol. Wij willen het voorbeeld volgen en zullen –met toestemming– zover mogelijk de kersverse wekelijkse columns in Nederlandse vertaling aan deze mailinglijst rondsturen en op de Levisson website publiceren. Indien we de teksten te laat ontvangen, zullen we weer gebruik maken van de teksten uit het jaar dat nu ten einde gaat. Hieronder vindt u een proeve t.g.v. Rosj Hasjana

De redactie wenst u allen hele fijne feestdagen toe en een gezond en gezegend 5771.

“The Islamic Cultural Center in My Jewish New Year’s Prayers”

Rabbi Mark L. Winer, Senior Rabbi, [West London Synagogue](#) over Akedat Jitschak, het binden van Jitschak, Beresjit [Genesis] 22:1-24, een van de Toravorlezingen voor Rosj Hasjana.

Vertaling: Jochanan Ch. Belinfante

Het seizoen van het Joodse Nieuw Jaar, Rosj HaSjana, is de aangewezen tijd voor het opnemen van de stand van zaken. God heeft ons opgedragen als Joden de wereld tegemoet te treden als Zijn partners en iets eraan te doen om het een betere verblijfplaats te maken. Dat is onze opdracht, Zijn bedoeling met het Joodse bestaan, [in de woorden van het Alénoe-gebed] *letakeen olam bemalchoet Sjaddai* - “de wereld heel maken door Gods koninkrijk hier te vestigen.”

In deze periode van zelfreflectie en gebed strekt mijn hart zich uit naar U, Eeuwige. Wij hebben Uw hulp nodig. Dit jaar wanneer het Boek van Leven wordt geopend en U recht zult spreken over ons, zoeken wij een weg naar verzoening en herstel van vrede met U en onze gemeenschap. Wij willen ons zo gedragen dat wij zowel onze doden eren als onze waarden behouden. Altijdaanwezige God, hoor ons gebed.

Geef moed en kracht aan hen die geliefden hebben verloren.

Troost hen in hun verdriet en lijden.

Schenk begrip en medeleven aan diegenen, die vanuit alle tradities centra willen bouwen voor wederzijds cultureel begrip.

Behoed ons zodat wij hen die ons willen helpen niet verwarren met hen die ons willen schaden.

*Breng ons samen in goede wil en vrede en niet in pijn, angst en beledigingen.
Gun ons de visie om bruggen te bouwen tussen onze verschillen,
zodat wij onze doden kunnen eren, onze waarden kunnen behouden
en een veiliger gemeenschap kunnen maken.*

*Moge de banden, gesmeed in onze pogingen
vrede en begrip te brengen in Uw wereld,
een eeuwig testament zijn ter ere van Uw trouwe liefde.*

*Sta niet toe dat wie dan ook
vernietigt wat wij met Uw hulp en leiding willen bouwen.
Breng tot zwijgen een ieder
die dit conflict wil misbruiken, onze zwakheden wil uitbuiten
of onze pijn wil gebruiken om voor henzelf macht te verkrijgen.*

*En wanneer het Boek van Leven zal zijn gesloten
aan het einde van Jom Kipoer,
mogen wij dan weten, dat wij alles gedaan hebben wat wij konden
om vrede en verzoening met U en onze gemeenschap te verkrijgen.*

*Geprezen bent U, Altijdzijnde onze God, die ons Uw grootste gave
van vrede in het hart en in onze wereld geeft.*

Ofschoon deze woorden een veelomvattende betekenis hebben, gaat het hier natuurlijk om de bouw van een Islamitisch Cultureel Centrum in de buurt van Ground Zero [waar de door islamistische terroristen in 2001 met vliegtuigen verwoeste Twin Towers in New York stonden, DL]. Ik wil over dit Islamitisch Cultureel Centrum bekijken vanuit het oogpunt van iemand, die zoals ik, mijn hele werkzame leven actief betrokken ben geweest met *Tikoen Olam*, het 'heelmaken' van de wereld via interreligieuze dialoog en werk, in een poging verzoening te brengen tussen de leden van Gods slecht functionerende familie van de mensheid.

Dertien jaar heb ik gewoond en gewerkt in het hart van Arabisch Londen. Samen met mijn moslimburen en imam collega's heb ik dagelijks de oude wijsheid van de Talmoedische tekst: "hij die vrede maakt met zijn buurt is als iemand die vrede maakt met de gehele wereld" bestudeerd. Ik heb gelezen over de ontwikkeling van de controverse in New York en ik ben daardoor zeer bedroefd geraakt. Dit is juist daarom zo van betekenis omdat wij zoveel gemeen hebben met de Islam, iets waaraan deze tijd van het jaar mij zo sterk herinnert.

Het deel van Tora dat wij Joden in de synagoge lezen op de ochtend van Rosj HaSjana, *Akedat Jitschak*, 'het binden van Jitschak', heeft een parallel in de Koran. In de Joodse versie stelt God het godsvertrouwen van Avraham op de proef door hem de opdracht te geven om zijn enige zoon met Sara, Jitschak, te offeren. In de Koran geeft God Ibrahim de opdracht om Jisjmaëel, zijn enige zoon met Hagar, te offeren. In essentie zijn dit twee versies van hetzelfde verhaal, het verhaal van het bijna offeren van de zoon van Avraham. In beide tradities speelt dit verhaal een centrale rol. In het Jodendom wordt het jaarlijks verteld op Rosj HaSjana. In de Islam staat het centraal in de viering van Id Al-Adha, het feest dat plaatsvindt aan het einde van de Hajj, op de tiende dag van de laatste maand van de Islamitische kalender. In beide gevallen blijft de zoon van Avraham in leven en in de Hebreeuwse Bijbel zijn er

aanwijzingen, dat de beide jongens later weer bij elkaar komen. De les die er voor ons in zit, is dat mensenoffers verboden zijn.

Het lijkt er op dat wij deze herinnering nodig hebben. Wij zijn té bereid om te haten en te langzaam om te luisteren. Wij zijn trots op onze onverdraagzaamheid en verachten iedereen die het niet met ons eens is. Ik heb meer angst voor de wereld, die wij maken door zulke antwoorden dan voor de wereld die de terroristen ons willen opleggen, want het is makkelijker terroristen te bestrijden dan het slechtste in onszelf.

Onze voorouders vochten voor de vrijheden waarmee wij gezegend zijn. De mensen die omkwamen op 9/11 stierven voor de manier van leven, die wij aan deze vrijheden danken. Deze vrijheden vormen de basis van onze kracht en hebben een bemoedigende invloed op onze grote diversiteit. Zij hebben ons gemaakt tot een van de meest inventieve volkeren van de wereld en hebben ons een breedte en diepgang gegeven, die een bron is van zich steeds vernieuwende rijkdom. In onze pijn laat ons, alstublieft, deze vrijheden niet compromitteren zodat wij daardoor verzwakt worden. Met hoop in het hart zal ik mijn gebeden met Rosj HaSjana beëindigen met een aantal citaten uit de rijkdom en verscheidenheid van onze bronnen.

*Ik bid dat wij de waarden van gelijkheid, liefdadigheid en gastvrijheid,
die zo zeer deel uitmaken van de moslimcultuur en traditie,
zullen toestaan zich uit te breiden tot iedereen.*

*Ik bid dat wij het respect voor de verschillende wijzen van begrijpen,
die zo zeer deel uitmaken van de Joodse traditie,
zullen toestaan zich uit te breiden tot iedereen.*

*Ik bid dat de liefde en genade,
die zo integraal deel uitmaken van de christelijke traditie,
zich zal uitbreiden tot iedereen.*

*Ten slotte bid ik dat al onze religieuze tradities ons zullen leren
wederzijds begrip te zoeken,
want alleen een wereld gevuld met wederzijds begrip
kan gevuld zijn met Uw aanwezigheid, Altijdzijnde,
en met Uw grote gave van vrede.*

Wij hebben Uw hulp nodig; wij kunnen het niet alleen.
Wij smeken U, Eeuwige, hoor onze gebeden.